

problemet, men overbelægning, kapacitetsmangel, manglende tid og manglende omsorg.

Er sundhedsministeren indstillet på også at sikre en kvalitetsgaranti på de her områder? Eller ligger ministeren under for diverse avisartikler, som fra tid til anden beskriver ventelister på forskellige områder, og tiltrettelægger han sin sundhedspolitik ud fra dét?

Vi er også imod, at lovforslaget giver mulighed for, at man kan blive behandlet på private sygehuse, hvis amtet ikke kan leve op til ventetidsgarantien. For det, der sker, hvis den mulighed bliver benyttet, er jo igen, at den begrænsede kapacitet bliver flyttet fra de offentlige behandlingsmuligheder til den private behandling. Og hvis den udvikling accelererer, vil det betyde – uanset om den socialdemokratiske ordfører vil erkende det eller ej – at der bliver indført en grundlæggende skævhed i det danske sundhedsvæsen, hvor de, der har råd til at betale merprisen, kan komme forrest i køen, og de, der ikke har råd til at betale, får en tilsvarende længere ventetid, og det bryder afgørende med det princip om fri og lige adgang til behandling, som vi ellers har været så stolte af at have her i landet.

Vi er også imod, at man med det her forslag giver en ventetidsgaranti uden at have arbejdet seriøst med de problemer, der ligger bag de for lange ventetider. Der er ikke arbejdet seriøst med kapacitetsproblemer. Der er ikke arbejdet seriøst med dårlig arbejdstilrettelæggelse. Der er ikke arbejdet seriøst med manglende ressourcer. Og jeg synes, det er utroligt, at man kan sidde en sen natte time hos finansministeren og lave sundhedspolitik, uden at de folk, der ved – eller burde vide – hvordan problemerne hænger sammen, er seriøst inddraget.

Det betyder, at man stikker befolkningen blå i øjnene, idet man lader, som om man gør noget på området, men i virkeligheden bare har undladt at leve op til sine løfter fra valgkampen om at sikre ekstra ressourcer til en bedre behandling på sygehuse. Og dermed er alle de alvorlige problemer, herunder ventetiderne, endnu engang uløste, og det er for dårligt.

Inge Refshauge (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på området, fru Birthe Skaarup, ikke er til stede, vil jeg forsøge at fremlægge vores synspunkter om lovforslaget:

Den ændring, som der nu lægges op til med dette forslag, er en del af finanslovaftalen. Men

samtidig er det en del af det forslag, som blev vedtaget enstemmigt i forbindelse med åbningsdebatten i oktober sidste år. Og yderligere er det en del af Dansk Folkepartis forslag, som blev vedtaget før sommerferien sidste år, som blev bakket op af et enigt Folketing, og som lød således: Sygehuse skal fungere bedre, og ventelisterne skal ned.

Det er positivt, at vi nu er nået så langt, at Folketinget har erkendt, at sygehusvæsenet ikke har fungeret godt nok, og at ventetiderne for at komme i behandling eller til operation og efterbehandling for en livstruende sygdom har været for lange. Derfor vil ethvert tiltag på dette område, som kan sikre og forbedre patienternes behandling, få Dansk Folkepartis fulde støtte.

Nu skal der så indføres maksimale ventetider, såfremt der er tale om en livstruende kræft- eller hjertesygdom, og amterne skal straks bekræfte, om den maksimale ventetid kan overholdes både med hensyn til behandling og efterbehandling.

Det er naturligvis et positivt element, at såfremt denne ikke kan overholdes, skal patienterne henvises til et sygehus i en anden amtskommune, til et privathospital eller til et sygehus i udlandet. Og det er helt tydeligt, at der nu må finde et yderligere samarbejde sted amtskommunerne imellem, for at de kan leve op til målsætningerne, og kan de ikke det, skal Sundhedsstyrelsen foretage en yderligere visitering og finde et behandlingstilbud enten her i landet eller i udlandet og enten på et offentligt sygehus eller på et privathospital.

Den yderligere udbygning af forslaget går så ud på, at patienten får mulighed for selv at finde et sygehus, såfremt hverken Sundhedsstyrelsen eller amtskommunen har mulighed for at tilbyde behandling, og at patienten så har ret til at få et tilskud til behandlingen.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er, at det er bopælsamtskommunen, som i alle tilfælde skal afholde udgifterne til behandling, samt at amtskommunen skal betale et eventuelt gebyr til Sundhedsstyrelsens sagsbehandling.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at ethvert tiltag, lille eller stort, som går i retning af forbedringer af patienternes fundamentale rettigheder, f.eks. ved, at de får ret til undersøgelse og behandling af livstruende sygdomme inden for rimelige tidsfrister, får Dansk Folkepartis fulde støtte.

Netop fordi behandlingsgarantien er et skridt i den rigtige retning, kan vi naturligvis støtte